

Nora Iuga

Spitalul manechinelor

Spitalul manechinelor de Nora Iuga
seria Poezie | colecția Reeditări

© 2022 casa de pariuri literare
www.cdpl.ro | editura@cdpl.ro
tel. : 0741.587259; 0726.407349

editor: Cristian Cosma (un cristian)
producție: Victor Jalbă-Șoimaru

© Shutterstock Images LLC pentru fotografia de pe copertă

ISBN PRINT: 978-606-92543-0-1

ISBN EPUB: 978-606-990-368-1

ISBN PDF: 978-606-990-369-8

Lectura eco - un supererou al lumii moderne!

Versiune digitală realizată în colaborare cu Libris.ro

LIBRIS

We know
books

Nora Iuga, poetă, prozatoare și traducătoare, este membră a Uniunii Scriitorilor din România.

Volume publicate: *Vina nu e a mea* (Editura Pentru Literatură, 1968); *Captivitatea cercului* (Editura Cartea Românească, 1970); *Scrisori neexpediate* (Editura Cartea Românească, 1978); *Opinii despre durere* (Editura Cartea Românească, 1980, Premiul Uniunii Scriitorilor din România); *Inima ca un pumn de boxeur* (Editura Cartea Românească, 1982); *Piața Cerului* (Editura Cartea Românească, 1986); *Cîntece* (Editura Cartea Românească, 1989); *Săpunul lui Leopold Bloom* (ediția I, Editura Cartea Românească, 1993; ediția a II-a, Editura Polirom, 2007; Premiul Uniunii Scriitorilor din România); *Dactilografa de noapte* (ediția I, Editura Cartea Românească, 1996; ediția a II-a, Casa de pariuri literare, 2010); *Spitalul manechinelor* (ediția I, Editura Universal Dalsi, 1998; ediția a II-a, Casa de pariuri literare, 2010); *Capricii periculoase* (Editura Vinea, 1998); *Inima ca un pumn de boxeur* (Antologie – Ediții definitive, Editura Vinea, 2000); *Sexagenara și tânărul* (ediția I, Editura Albatros, 2000; ediția a II-a, Polirom, 2004; Premiul Uniunii Scriitorilor din România); *Fasanenstraße 23 – O vară la Berlin* (Editura Vinea, 2001); *Autobuzul cu cocoșați* (ediția I, Editura Vinea, 2001; ediția a II-a, Editura Charmides, 2010); *Lebăda cu două intrări* (Editura Vinea, 2003); *Fetița cu o mie de riduri* (Editura Cartea Românească, 2005; Premiul revistei *Cuvântul*); *Hai să furăm pepeni* (Editura Polirom, 2009). În 2007, a primit Premiul Friedrich-Gundolf, oferit de Deutsche Akademie für Sprache und Dichtung, o recompensă care se acordă tuturor celor care contribuie la răspindirea culturii germane în lume. În perioada 15 mai 2009–15 mai 2010, a beneficiat de cea mai importantă bursă oferită de statul german unui scriitor străin: Deutscher Akademischer Austausch Dienst (DAAD).

A tradus din August Strindberg, E.T.A. Hoffman, Friedrich Nietzsche, Knut Hamsun, Barbara Bronnen, Elfriede Jelinek, Herta Müller, Ernst Jünger, Oskar Pastior, Günter Grass, Aglaja Veteranyi.

Cuprins

<i>Femeia și detectivul</i>	7
punct	9
madona cu două fețe	10
punct	13
poem de octombrie	14
perdeaua se clatină	16
mănușa deșirată împrejurul arătătorului	17
aici se vinde	20
în scuarul cu scaune goale	21
litera lăsată pe masă	24
gheata galbenă din casa verde	25
punct	27
totdeauna seara ca un bolero de ravel	28
punct	33
parcul cu platani	34
*	
* *	35
un singur oraș o singură casă	37
din cînd în cînd era marți	38
în verdele neliniștit al orașului	41
o simplă impresie a pielii	42

Femeia și detectivul

femeia proba o pălărie cu boruri mari de fetru neagră oglindindu-se în lenti-
lele ochelarilor de soare ale detectivului. ea nu știa că el e detectivul. el nu știa
că ea e femeia. așa începuse șotronul acela lung format din căsuțe inelare ca
o coleopteră adormită pe un trotuar oarecare. fața femeii lua forme diferite
în fiecare cerc. de la fața bucălată a clotildei pînă la obrazul supt și gălbejit al
ignației. numai pălăria răminea aceeași cu marginea căzută pe ochi ca un
acoperiș aplecat de prea multă umezeală. ochelarii aveau un verde cafeniu de
pajiște arsă. zburau fluturi pe chipul femeii și atunci ea devenea un peisaj
luminos de vară tîrzie. nu erau ani. nimeni nu are ani – cine poate arăta cu
degetul aceste ciudate obiecte? cine poate jura: sînt în posesia a patruzeci de
ani frumoși sau grei sau rotunzi sau albaștri sau veritabili. nu nu nu! anii nu
sînt ceva ce poate fi avut sau pierdut. atunci de ce detectivul stătea acolo ca o
vitrină în care femeia nu se vedea decît pe sine iar pe ea nu o vedea nimeni
nici măcar un anunț care să-i aducă delicatețea unei motivații; închis pentru
inventar. trec berze peste berze. tinerețea este o regină detronată, detectivul
era răbdător femeia nerăbdătoare.

- E bine? întreba.
- Ce a fost ieri? întreba.
- Nu-mi acoperă ochii? întreba.
- Cît e ceasul? întreba.
- Cu părul strîns sau liber? întreba.
- Oare o să plouă? întreba.
- Mă întinerește? întreba.
- În cît sîntem astăzi? întreba.
- Mă găsești frumoasă? întreba.
- Cînd aduc smochine? întreba.
- Poate cu voaletă? întreba.
- Ce-a făcut Rapidul? întreba.

o fetiță blondă și un băiat brunet. piatra cade în primul cerc al șotronului. picioare în sandale; picioare cu șosete sărind. piatra cade corect fără abateri exact unde trebuie să cadă. câștigă fetița. câștigă băiatul. piatra cade pe-o latură. cioburi verzi cioburi cafenii vitrina spartă. detectivul vede femeia. femeia vede detectivul. mă scuzați spune. mă scuzați spune. ea o ia spre parc. el spre stația de taximetre. băiatul ridică pălăria din ultimul cerc al șotronului și-o pune pe cap spune OK și începe să fluiera.

punct

merg

un şir de reflectoare deasupra

un şir de reflectoare dedesubt

o perfectă dantură

madona cu două fețe

în fiecare dimineață arătarea bătrână și grasă în pufoaica roșie, cu cizme de cauciuc în picioare și bascul albastru mâncat de molii pe cap, vine de la piață cu două sacoșe în mâini și fără umbrelă sub ploaia de noiembrie. în fiecare dimineață arătarea bătrână și grasă în pufoaica roșie, cu cizme de cauciuc în picioare și bascul albastru mâncat de molii pe cap, se privește în oglinda crăpată a liftului pe care se prelinge un scuipat și-și face cruce. în fiecare dimineață arătarea bătrână și grasă în pufoaica roșie, cu cizme de cauciuc în picioare și bascul albastru mâncat de molii pe cap, adună după ea cîinii cartierului care vin să-i miroasă picioarele nu se știe de ce.

cînd tai un copac se cutremură altarul
din clipă în clipă se micșorează distanța
dintre urmărit și urmăritor
degete precaute miini care adulmecă
linia orizontului le amestecă ochii
fugi din oglindă e prea mult
umor pîngărit în trăsăturile acestei bătrîne
„a face parte din peisaj
a nu mai vedea nimic
decît culoarea lui
prelingîndu-se peste somnul tău“
o comportare ca oricare alta
între umilință și o transfuzie de sînge albastru
pe vremuri traducea Calea regală
își striga cîinii
cu numele amanților
era un fel și asta
de a te descălța de o gheată prea strîmtă
văd urme de miini și de tălpi
roase pe stative de acizii unor ploi incontinente
văd aceste tipare ale materiei
dacă scap voi arunca afară din mine
cristalul cu care măresc nerăbdarea vîntătorului
travestiurile ascunzătorile după coloane
au o anumită savoare